

[Valdemar Thomsen.]

Smør og Flæsk, men efter alt at dømme er Bondepartiet som sædvanlig næsten ene om at fremholde dette rimelige Krav.

For Resten gives der en anden, maaske bedre Maade at regulere Forholdene paa, hvis jeg lige maa indskyde det, den nemlig at komme saavel Landbruget som Arbejderne og Middelstanden til Hjælp ved at sænke hele Omkostningsniveauet. Dette kan med den forhaandenværende Penge- rigelighed ske gennem en til Bunds gaaende Rentesaenkning. Men heller ikke denne naturlige Løsning er det muligt at vinde Tilslutning til. Meningen er aabenbart, at vort Land ogsaa i Fremtiden skal ligge i Spidsen, hvad Rentens Højde angaar, og det er nu engang saaledes, at en høj Rente er Gift for al sund Foretagsomhed og Gift ikke mindst for en naturlig Udstykning.

Vi i Bondepartiet vil som sagt ikke modsætte os det foreliggende Lovforslags Gennemførelse, men vi tror ikke paa, at Loven under de nuværende Forhold vil faa ret stor Betydning.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): De fire Ordførere, der først havde Ordet, anbefalede alle Lovforslaget, og det vil jeg gerne takke dem for. Den femte Ordfører, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, udtalte paa sit Partis Vegne, at man ikke vil modsætte sig Forslagets Gennemførelse, og det vil jeg naturligvis ogsaa sige Tak for.

De forskellige Ordførere fremsatte nogle Udtalelser angaaende enkelte Spørgsmaal, men da jeg forstaaer, det er Hensigten at hen- vise Forslaget til videre Behandling i et Udvalg, er det naturligt, at man stort set tager Forhandlingen angaaende Enkeltheder dør. Der er dog nogle enkelte Ting, som jeg gerne vil svare paa her.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) udtalte, at han kunde ønske Bestem- melsen i § 8 om, at der ved Ejerskifte paa Grund af Ildebrand, Tvangsauktion eller Dødsfald skal forholdes paa den Maade, at man, forinden Salg finder Sted, skal meddele Statens Jordlovsudvalg, at Ejendommen eller en Del af denne er til Salg, klarere af- fattet, saaledes at det af Bestemmelsen frem- gik, at det virkelig var en Forkøbsret, Sta- ten havde i disse Tilfælde. Det har jeg ikke noget imod. Jeg erkender, at saaledes som Affattelsen er, kan man ikke sige, der er Tale om en Forkøbsret. Der er Tale om en Pligt for de paagældende til at meddele Statens Jordlovsudvalg, at Ejendommen eller en Del af den er til Salg, men deri ligger

naturligvis ikke, at de har Pligt til at sælge til Statens Jordlovsudvalg til samme Pris som til andre. Hvis der kan blive Enighed i Rigsdagen om at gennemføre den Ændring, det ærede Medlem ønsker, er jeg rede til at gaa med dertil.

Det ærede Medlem spurgte mig, om det ikke vilde være muligt at give Bestemmelsen i § 17, hvorefter nyoprettede Gartnerier og Havebrug kan faa en længere Afdragstid for Laanet end tidligere, tilbagevirkende Kraft, saa den ogsaa kunde komme til at gælde for tidligere oprettede Brug. Jeg skal undersøge Spørgsmaalet, og saa kan vi drøfte det i Udvalget.

Det ærede Medlem var noget betænkelig ved Bestemmelsen i § 39 om de rentefri Laan, der i visse Tilfælde kan ydes til Anskaffelse af Tillægsjord, idet det ærede Medlem mente, at Fordelen ved at faa Tillægs- jord er saa stor, at disse rentefri Laan er unødvendige. Ja, det er rigtigt nok, hvis man kan faa Jord frem til en Pris, der passer for den paagældende; men alle ved, hvor vanskeligt, man kan næsten sige umuligt, det er at tilfredsstille Ønskerne om Tillægsjord. Hvis man ikke vil gennemføre Tvangsfor- anstaltninger, kan man overhovedet ikke vente at faa Tillægsjord frem undtagen til meget høje Priser, og det er i disse Tilfælde, man mener det rigtigt, at Staten kan gøre en Del af det Laan, der ydes, rentefrit. For at opnaa en rigtig Bedømmelse i de enkelte Tilfælde er der ogsaa indført den Bestem- melse, at Rentefrihed kun kan ydes, hvis det anbefales af Statens Jordlovsudvalg. Jeg vil mene, at man maa beholde Bestem- melsen, for ellers vil Udsigterne med Hen- syn til Fremskaffelse af Tillægsjord blive endnu ringere. Fra alle Sider erkendes det, at der er for lidt Gang i Sagen, og det er efter min Opfattelse vigtigt for Samfundet at yde Støtte til denne Sag, fordi man for meget mindre Penge, end det koster at oprette nye Brug, opnaar en Forbedring af mange Ejendomme.

Det ærede Medlem henstillede til mig, om man ikke i Matrikulsdirektoratet kunde gennemføre en hurtigere Afgørelse af de dertil henviste Sager. Jeg skal lade denne Henstilling gaa videre, idet jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er ønskeligt at faa en saa hurtig Afgørelse i disse Sager som overhovedet muligt.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup om- talte § 40 og mente, at man i § 40, Stk. 2, burde forhøje Beløbet fra 16 000 Kr. til 18 000 Kr. eller 20 000 Kr. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det ærede Medlem maa huske paa, at der dør er Tale